

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/115/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212010800
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7212010800.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému O. B. pre obzvlášť závažný trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb, a iné, o odvolaní obhajcu obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/75/2012 zo dňa 15. 10. 2013 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 26. januára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obhajcu obžalovaného JUDr. Vladimíra Bajtoša.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného vinným z obzvlášť závažného trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb v znení neskorších predpisov v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s obzvlášť závažným trestným činom falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

sa pokúsil prostredníctvom finančnej operácie pobočky Tatra banky a.s. v Košiciach neoprávnené získať sumu 16 962 266,025 Sk /563 044, 08 eur / tak, že dňa 1. 12. 2003 predložil v pobočke Tatra banky a.s. v Košiciach v nákupnom centre Hypernova na preplatenie šek na inkaso na sumu 502 065, - USD číslo 750314 vystavený dňa 17. 11. 2003 spoločnosťou Publix Super Markets Inc. P.O.BOX 407, Lakeland 33802 Florida pre peňažný ústav Bank One NA Chicago, IL pre príjemcu O. B., svoju totožnosť preukázal cestovným pasom NEW GRANADA č. NG 755 992 a preplatenie šeku žiadal na bežný dolárový účet č. 2819812030/1100 vedený na meno P. D., Košice, Idanská č. 6 , pričom overením pravosti šeku v korešpondenčnej banke Wachovia Bank, Philadelphia v USA bolo zistené, že spoločnosť označená ako vystaviteľ , tento šek nevystavila a podpis nepatrí vystaviteľovi , preto pracovníčka pobočky Tatra banky a.s. šek nepreplatila, pričom by v prípade preplatenia šeku spôsobil Tatra banke a.s. , Bratislava, Hodžovo námestie č. 3 škodu vo výške 16 962 266,025 Sk (563 044,08 eur). Súd mu za to podľa § 140 ods. 4, § 35 ods. 1, § 40 ods. 1, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zákona pre výkon trestu ho zaradil do tretej nápravno-výchovnej skupiny (t. č. ústav na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia) .

Proti tomuto rozsudku zhlásil odvolanie obhajca obžalovaného priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj následne písomne odôvodnil. Zopakoval v ňom, že nemal vedomosť o tom, že šek, ktorý predložil v banke bol falošný. Totožnosť jeho osoby nie je spochybňovaná, nakoľko je občanom narodeným v Taliansku.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby ho krajský súd v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodil spod obžaloby.

Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného spochybnil tvrdenia obžalovaného, že nevedel o tom, že šek, ktorý predložil v banke bol falošný a v tejto súvislosti poukázal na to, že sa nepodarilo preukázať existenciu údajnej pohľadávky obžalovaného voči svedkovi C., ani odovzdanie šeku týmto svedkom. Zdôraznil, že obžalovaný po skončení vyšetrovania ušiel a aj na jeho ďalšie trestné stíhania za podvodné konania v domovskom štáte.

Na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal krajský súd dňa 26. januára 2015, vykonal verejné zasadnutie ako konanie proti ušlému, kde obhajca obžalovaného v celom rozsahu sa pridržiaval dôvodov, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení odvolania, ako aj sa pridržiaval svojich vyjadrení, ktoré predniesol na záver hlavného pojednávania na okresnom súde. Zdôraznil, že v danej veci je kľúčová otázka, či Giorgio B. vedel, že šek, ktorý predkladá na preplatenie Tatrabanke je falošný alebo konal v dobrom úmysle. Podľa jeho názoru viacero dôkazy nasvedčujú tomu, že si nebol vedomý toho, že šek je falšovaný. Vyplýva to najmä z výpovede svedkyne, ktorá bola prítomná pri predkladaní šeku, ktorá potvrdila účasť občana talianskej republiky, avšak podrobnejšie sa ku komunikácii medzi nimi nevedela vyjadriť. Vzhľadom na zistený skutkový stav sa domnieva, že nebola jednoznačne preukázaná vedomosť obžalovaného o falošnosti šeku, preto s prihliadnutím na zásadu in dubio pro reo nemal byť uznaný za vinného. Navrhol preto, aby súd obžalovaného spod obžaloby krajského prokurátora oslobodil.

Krajský prokurátor v svojom záverečnom návrhu zotrval na písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného zo dňa 16. 1. 2014. Navrhol, aby odvolanie ako nedôvodné bolo podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Rozsudok prvostupňového súdu považuje za zákonný a správny.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, zástupcu poškodeného Z. Q. S., svedkyne P. Z., P. K. N., Z. E. F., Z. S., P. D. (t. č. W. K. D.), E. G., A. D., Z. Z., K. M., K. C., K. N., zo správy FBI Ministerstva spravodlivosti USA, zo znaleckého posudku z odboru písomoznalectvo - ručné písmo PhDr. P. O., z odborného vyjadrenia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave týkajúceho sa grafickej diagnostiky sporného šeku, z fotokópie pasu obžalovaného na čl. 513, zo zmluvy o bežnom účte na čl. 563 vedeného na Ivetu D., na podklade ktorých mal preukázané nepochybné falšovanie šeku na inkaso. Neuveril obhajobe obžalovaného, že nevedel o tom, že šek, ktorý predložil v banke bol falošný, ani jeho tvrdeniu, že ho prijal ako veriteľ od svojho dlžníka, pretože ich vzájomný vzťah priamo vylúčil údajný dlžník K. C.. Obžalovaný v priebehu konania nevedel preukázať, že poskytol tomuto svedkovi pôžičku. Okresný súd v tejto súvislosti skonštatoval, že je logicky neobhájiteľné, že taký veľký obnos peňazí obžalovaný požičal tomuto svedkovi bez svedkov a bez akéhokoľvek písomného potvrdenia. Okrem toho si všimol, že svedkyňa P. D. nepotvrdila tvrdenia obžalovaného, že dôvodom pokynu na vyplatenie šeku na dolárový účet tejto svedkyne mala byť skutočnosť, aby jej deti nehladovali, a aby si kúpili nehnuteľnosť. Tá vypovedala, že prostriedky patrili skupine podnikateľov, ktorí chceli investovať na Slovensku do cestovného ruchu. Okresný súd poznamenal, že v čase zakladania dolárového účtu ešte táto svedkyňa nemusela byť tehotná s obžalovaným, resp. nemusela o tom vedieť, pretože účet bol založený 31. 10. 2003 a spoločné dieťa sa im narodilo až 2. 8. 2004. Naviac, na tento účet nikdy neboli vložené žiadne iné peniaze napriek tomu, že vzťah tejto svedkyne a obžalovaného pokračoval. Dodal, že obžalovaného usvedčujú aj okolnosti chronológie prípadu a to skutočnosť, že šek bol vystavený len 17 dní po založení dolárového účtu svedkyne D.. Neuveril tiež tomu, že obžalovaný sa dozvedel o existencii šeku až 1. 12. 2003 v banke na Slovensku, nakoľko obžalovaný cestoval so svedkom C. z Talianska na Slovensko a len pár dní predtým si jeho družka založila účet na rovnakú menu, na akú bol vystavený aj tento šek. Konštatoval, že obžalovaný tiež nevedel preukázať, prečo prijal šek na oveľa vyššiu sumu ako požičal tomuto svedkovi. Uviedol, že obžalovaný nevenoval pozornosť ani zneniu šeku, inak by si všimol, že adresa, ktorá je na ňom uvedená ako jeho bydlisko, nie je správna. V tejto súvislosti konštatoval, že svedok C. nemohol mať záujem o chybu v adrese obžalovaného, kým práve obžalovaný mal motív uviesť zmätočnú adresu, ak konal s vedomím, že predkladá falzifikát šeku. Dodal, že obžalovaný nevysvetlil, odkiaľ mal svedok C. informáciu o jeho adrese, keď sa o vystavení šeku na jeho osobu, ako tvrdil, dozvedel až 1. 12. 2003. Za veľmi dôležitý považoval okresný súd fakt, že obžalovaný v banke preukazoval svoju identitu falzifikátom cestovného pasu NEW Cranada napriek tomu, že v tom čase disponoval aj talianskym cestovným pasom platným do 25. 1. 2006.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu s týmto záverom okresného súdu stotožnil.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil žalovaného konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, ktoré aj správne právne posúdil a následne prekvalifikoval a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje a k odvolaniu obžalovaného už len dodáva, že výsledky vykonaného dokazovania poskytovali pre rozhodnutie o vine obžalovaného dostatočný a jednoznačný podklad, aj keď sa obžalovaný snažil krajský súd presvedčiť o opaku.

Ani krajský súd neuveril obhajobe obžalovaného, že nevedel o tom, že šek, ktorý predložil v banke na preplatenie bol falošný, pretože všetky vyššie popísané dôkazy tieto jeho tvrdenia jednoznačne spochybňujú. Okresný súd v tejto súvislosti veľmi správne poukázal jednak na rozpor vo výpovediach obžalovaného a svedkyne D. o motíve založenia dolárového účtu svedkyne, chronológiu vystavenia šeku a založenia účtu, nesprávnu adresu na šeku a falošný identifikačný doklad, ktorým sa obžalovaný preukazoval v banke, ktoré nepochybne potvrdzujú, že obžalovaný musel vedieť o tom, že šek, ktorý predkladá je falošný.

Obžalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by tieto úvahy okresného súdu spochybňovali, ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorý by presvedčivo preukazoval existenciu záväzkového vzťahu obžalovaného s neb. svedkom C..

Aj podľa názoru krajského súdu obhajoba obžalovaného postráda svoju vnútornú logiku práve v tých skutočnostiach, na ktoré poukazoval okresný súd v odôvodnení rozsudku a nie je podložená žiadnym iným dôkazom, ktorý by do zisteného skutkového stavu vnášal také pochybnosti, aby umožňovali aplikáciu zásady „in dubio pro reo“ v zmysle odvolacieho návrhu obžalovaného.

Aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mal na určenie jeho druhu a výmery a rozhodol v súlade so zákonom, keď obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody na 7 rokov, pretože dospel k záveru, že trest v rámci trestnej sadzby od 10 do 15 rokov by bol pre obžalovaného neprimerane prísny so zreteľom na dĺžku konania, jeho predchádzajúcu beztrestnosť a to, že nevznikla škoda.

Aj krajský súd dospel k záveru, že takto uložený trest splní pre spoločnosť z hľadiska generálnej prevencie a pre obžalovaného z hľadiska individuálnej prevencie svoj účel a prispeje tak k účinnej ochrane spoločnosti a náprave obžalovaného.

Pretože okresný súd správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák., krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.